

LO PASTÓ DEL FLAVIOL

I

Un pastó molt trempat
cara inflat, cara inflat, cara inflat
tot guardant lo remat
lo flaviol tocaba.
Los vehins d' aquells prats
engrescats, engrescats, engrescats
quedaban encantats
sentint com refilaba

Carrasclás, carrasclás
ell lo tocaba ab los llabis
carrasclás, carrasclás
y hasta ab los forats del nas.

II

Un dia l' dematí
dematí, dematí, dematí,
la mestresa 'l sentí
que tot sol s' ensejaba
y allí va aná al moment
al moment, al moment, al moment,
per veure l' instrument
del modo que sonaba.

Carrasclás, carrasclás
era sonant ab los llabis
carrasclás, carrasclás,
y hasta ab los forats del nas.

III

Digam bon rabadá
rabadá, rabadá, rabadá,
com t' ho fas per soná
tan bonicas tocadas
costa poch, costa poch, costa poch,
mestresa costa poch,
puig fan tot aquest joch
las mans ben colocadas.

Carrasclás, carrasclás
ja 'l pot tocá desseguida,
carrasclás, carrasclás
en que no porti 'l compás.

IV

Contenta va quedá
va quedá, va quedá, va quedá,
del jove rabadá
la sencilla mestressa
puig ab poch d' ensejá

d' ensejá d' ensejá, ensejá,
ja va sabé tocá
la meitat d' una pessa.

Carrasclás, carrasclás
y va aprende tres tocadas
carrasclás, carrasclás
no mes ab un cuart escás.

V

Las noyas d' aquell vol
d' aquell vol, d' aquell vol, de aquell vol
per sentí 'l flaviol
fins perdían la gana
darrera del pastó, del pastó, del pastó
anaban sense pó
gran, petita y mitjana.

Carrasclás, carrasclás,
y 'l pastó d' una á una,
carrasclás, carrasclás,
va totalshi 'l contrapás

VI

De tant y tant soná
tant soná, tant soná, tant sona,
l' hi va desafiná
tocantli una gitana.
Li va embussá un forat
un forat, un forat, un forat
y ell quant lo t' embusat
toca de mala gana

Carrasclás, carrasclás
s' espifia en tocant massá,
carrasclás, carrasclás
y habiat acaba el gas.

VII

La mestresa 'l moment
que no 'l sent, que no 'l sent, que no 'l sent
li diu ab sentiment
y donchs que 's fet burrangó
que no 'm vols to cá rés,
tocá rés, tocá rés, tocá rés,
ab l' instrument malmés
ni puch tocá 'l fandango
Carrasclás, carrasclás,
la mestresa vol tocarlo,
carrasclás, carrasclás
y 'l vent l' hi surt pel detrás

Lo pastó ab deconsol,
desconsol, desconsol,
queda sens flaviol
d' una mala manera
ab las noyas pensant

y contant, contant, contant
qu' ab lo flaviol sonat
l' hi anaban al darrera
Carrasclás, carrasclás,
veus aquí lo que va treure
carrasclás, carrasclás
de sona ab lo nas.

LA MODISTETA

1.^a

Conech una modisteta
que va venir de París
qu' es curta de vista
y llarga de dits.

Ella á mi m' ensenya
de posa l didal,
y ho fá ab tanta forsa
que casi 'm fá mal.

¡Ay! ¡ay! ¡ay!
ho fá ab tanta forsa
que casi 'm fá mal.

Per Deu modisteta
no 'u fassis tan fort
que 'l dit ja se 'm brinca
cuasi 'l tinch mitj mort;
lo didal afluixa,
vesi poch á poch
y 'l ditet adressam
que no 'm quedi tort.

2.^a

Quan veig á la modisteta
desseguida 'm ve calor
tot mullat me trovo
de tan suor.

Ella á mí m' ensenya, etc.

Si alguna vegada
ha de fer un ullet
á mí ella 'm mana
com un xavalet,
me diu ves despressa
treu lo punxonet
y punxa ab cuidado
mira vesi dret.

3.^a

Un dia la modisteta
veynteme de mal humor
fentme posturetás
me va alegrar 'l cor.
Ella á mi m' enseña, etc.

Ves qui no s' engresca

qu' es lo que fem molts
sentintse á la galta
un petonet dols,
per Deu modisteta
si tan de be 'm vols
aném una estona
á buscé cargols.

4.^a

L' amor de la modisteta
es d' aquell tan fort
que al hivern escalfa
lo mateix que 'l foch.
Ella á mi m' ensenya, etc.

Coneix que l' esrimo
y hem té compació
y hem diu que m' acosti
prop del vetllador;
no vull que tremolis
ni sentis fredor
vina, vina escalfat
que aquí hi ha fogó.

5.^a

Cuant surt una moda
jó l' hi faitg de maniquin
tot vestit de dona
semblo un figurín.
Ella á mi m' enseña, etc.

Després 'm coloca
un gran polisson
que á dins hi cabría
tot un orfeón;
no hi ha modisteta
com ella en lo mon
tan aixirideta.
«kirieleyson.»

CODA

Com que va cansada
treballant s' dorm,
l' hi faitg pendre un polvo
y l' hi fuitg la son

VALS DE LA TORRE

Si escolteu una miqueta
pacífichs y amats oyents
os en vaig á cantá una rengla
que en quedareu tots contents.

Sols un favor vos demano,
que si critico á n' algú
procureu no ferho corre,
que no ho sápigá ningú.

De las noyas d' avuy día
també m' entinch d' ocupa
ab aquells monyos que portan
tant alts com un campaná.

En lloch de polvos y trampas
y polissóns estremats
mes valdría que aprenguessiu
d' escombrá y de rentá plas.

Si acás ab una criada
podeu tení relacions
procureu ben conservar-la
perque fan tractes molt bons.

Si es una de presumida
y lleugera de cervell
no penseu ab altra cosa
sino en buscarli 'l cistell

A un tocador de guitarra
una noya li va dir
m' has de tocá alguna cosa
si acás 't vols casá ab mí.

Ja sabs que jo per tocar-la
may m' han tingut que pregá,
pero esperat una mica
que primé tinch d' afiná, idem

Ab un piset de una torre
dos promesos van anar
cap allá á las deu del vespre
van anar á fe 'l sopá, idem

Ella feya la picada
perque ningú 'ls derpertés
y ell li diu: No piques massa
que hia sota els masovers.

Una noya marmanjera
l' altra día va explicá
no 's ven re de cap manera
ni mi pogut estrená.

La monjeta la tinch tota,
de cols no 'n volen comprá,
la sort que jo ab las patatas
sempre mi he guanjat lo pá.

Ab un taller de modistas
va pasá un cas molt chocant
que 's van posá totas las tristas
trobant á faltar el fil blanch,
la mestresa furiosa
pitjor que un guardia civil
nos va fer registrar á totas
cap d' ellas tenía 'l fil.

Per mi totes les mes grosses
deya un noy de Puigcerdá,
y 's va casá ab una noya
que semblava un bacallá.

Mentres ell la festejava
era grossa ab grans pits,
la primera nit de nuvis
no se 'ls trobava pe 'ls dits

Una noya falaguera
duya una poma á la ma,
y el chicot ab gran quimera
la poma se l' emportá.

Al veure á sa mare 'l crida
y li va dir al seu promés
no vuy que á la Margarida,
li prenguis la poma mes.

Pagesos de aquesta terra
yo us diré que pasá
lo dimecres á la tarde
molt aprop de Cornellá

Plantant fabas en Joan Caba
ab lo noy gran de 'n Borrás
mentres en Joan no guaytaba
li clavá una faba al nas.

Tot capdellant una troca
la Elvireta y en Borrell
ella l' hi deya no juguis
que m' enredas lo capdell.

Lo seu avi que miraba
l' hi va dir! hi molt humil
mira Pep ves ab cuidado
que no li trenquis el fil.

Com que trevallà la Cinta
molt aprop de San Martí,
suplica que la acompanyi
cada dia el seu cusi.

Y 'l chicot te una pistola
y com cosa natural,
per anar ab sa cusina
la te sempre al punt de dalt.

Ab tots aquestos romansos
de la gran electricitat
passan moltes coses serias
dintre de aquesta ciutat
pasa un borni y ensopega,
pasa un cego y cau de cap,
y pasa cualsevol noya
y ens ensenya lo que tu saps.

Si os casau aneu alerta
ab la dona que trobéu
perque os farà mil caricias
mentres á casa os esteu.

Pero així qu' heu girat cua
y feu lo vostre camí
hi han donas que s' entretenen
fen las feinas del vehí.

La sogra de ma germana
tenia el marit malalt
y la boja arrematada
va aná buscé el menescal;
el menescal lo visita,
desseguida li va dí
el seu marit te á la esquena
la montanya de Monjuich.

Lo noy gran de ma nevoda
que fa poch que 's va casá
com a regalo de boda
una capa l' hi va dá.

Y ara per tot lo vehinat
lo meu nevot va dient
que fins que va ser casat
no habia anat tan calent

Un fabricant de botonts
que de quebra es va donar
per menos de dugas pelas
á tothom va embotonar;
las noyas embotonadas
cridavan ab gran afany,
y no passan dotze mesos
que no tinguen grans trevalls

Hi ha un mosso á la vaqueria
del carré de la Mercé,
que porta de pastanagas
cada dia un carro fé.

Y com que está fet una plaga,
ab la noya del devant
li dona una pastanaga
cada dia per entrant.

Una per la plassa
se 'n anaba á comprar ous
va trobá un noy que 'ls tenia
pero molt frescos y bons,
qué en volia una dotzena?
li va dí el jove dels ous
y ella diu 'ls vull men grosos
y ab un parell ne tinch prous.

La filla d' en Saladrigas
enamorada de tot cor,
per un forat de la porta
enrahona ab lo seu chicot.
Son pare que vá atrapatloshi
volia fé un disbarat
per mes que ella se esposahi
de ferli tapá 'l forat.

Dintre un sach la Pepeta
y lo seu cusi Bernat
volian fica un gat negre
que corria pe 'l terrat.

De segur varen lograrho,
que sentiren los vehins
que cridaba la chicota
aquest gat porta mals fins